

312.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1931 r.

w sprawie ratyfikacji konwencji, zawartej pomiędzy Austrią, Polską i Czechosłowacją, dotyczącej „Kasy Oszczędności dzieci urzędników i robotników stałych Kolei Północnej”, podpisanej wraz z 1 załącznikiem w Wiedniu dnia 30 października 1928 r.

Art. 1. Wyraża się zgodę na dokonanie przez Prezydenta Rzeczypospolitej ratyfikacji konwencji, zawartej pomiędzy Austrią, Polską i Czechosłowacją, dotyczącej „Kasy Oszczędności dzieci urzędników i robotników stałych Kolei Północnej”, podpisanej wraz z 1 załącznikiem w Wiedniu dnia 30 października 1928 r.

Art. 2. Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Spraw Zagranicznych, wykonanie zaś postanowień powyższej konwencji Ministrowi Komunikacji i Ministrowi Skarbu w porozumieniu z innymi właściwymi ministrami.

Art. 3. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *W. Stawek*

Minister Spraw Zagranicznych: *August Zaleski*

Minister Komunikacji: *Kühn*

Kierownik Ministerstwa Skarbu: *Ignacy Matuszewski*

313.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 18 marca 1931 r.

o skupie na rzecz Skarbu Państwa kolei fabryczno-łódzkiej.

Art. 1. Upoważnia się Ministra Komunikacji do skupu w porozumieniu z Ministrem Skarbu na własność Skarbu Państwa kolei fabryczno-łódzkiej, stanowiącej przedmiot umowy nadawczej z dnia 26 sierpnia 1865 r., zatwierdzonej przez b. rząd rosyjski dnia 1 września 1865 r. i uzupełnionej postanowieniem z dnia 24 czerwca 1900 r., i w tym celu do zawarcia imieniem Skarbu Państwa urzędowego aktu skupu ze Spółką Akcyjną pod firmą „Towarzystwo Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej” w osobach pełnomocników Rady Zarządzającej tejże Spółki, a to pod warunkami, jakie akt ten bliżej ustali, i z zastrzeżeniami, przewidzianymi w art. 2 — 8 niniejszej ustawy.

Art. 2. (1) Skupowi ulegnie kolej, wymieniona w art. 1, wraz z gruntami, budynkami, taborem, inwentarzem, zasobami i wszelkimi przynależnościami tej kolei za cenę skupu w sumie 3.717.000 złotych i 84 grosze w złocie.

(2) Niezależnie od tego Skarb Państwa wypłaci Towarzystwu Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej tytułem wynagrodzenia za eksploatację kolei przez Skarb oraz Zarząd Polskich Kolei Państwowych od dnia 11 listopada 1918 r. do dnia 31 grudnia 1929 r. sumę 3.829.660 złotych i 94 grosze w złocie. Terminy płatności tych sum w całości lub ratami określi akt skupu.

Art. 3. (1) We wszystkich wypadkach, w których przed zawarciem aktu skupu Towarzystwo Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej figurowało w wykazach hipotecznych nieruchomości w charakterze właściciela, właściwe wydziały hipoteczne przepiszą na wniosek Prokuratorji Generalnej, do którego winien być dołączony wypis aktu skupu, tytuł własności do nieruchomości na imię Skarbu Państwa.

(2) Jednocześnie z zatwierdzeniem wniosku Prokuratorji Generalnej o przepisanie tytułu własności Towarzystwu Drogi Żelaznej Fabryczno-Łódzkiej zwolnione zostaje z mocy prawa od odpowiedzialności osobistej w stosunku do wierzycieli hipotecznych, na których rzecz zabezpieczone są prawa w wykazie hipotecznym danej nieruchomości.

Art. 4. (1) Skarb Państwa odpowiada za spłatę i oprocentowanie nieumorzonego długu obligacyjnego Towarzystwa, a nadto za wszelkie inne należycie zgłoszone i nieprzedawnione zobowiązania Towarzystwa, powstałe z tytułu eksploatacji kolei i we własnym zarządzie, w tych granicach, w jakich odpowiadałoby Towarzystwo ze swego rachunku, przyczem za ostatni dzień eksploatacji tej kolei przez Towarzystwo we własnym zarządzie ustala się dzień 1 sierpnia 1914 r.

(2) Odpowiedzialność Skarbu Państwa z tytułu zobowiązań Towarzystwa, poza spłatą i oprocentowaniem nieumorzonych długów obligacyjnych Towarzystwa i poza zabezpieczeniami hipotecznymi, o jakich mowa w art. 3, ogranicza się do sumy 500.000 złotych.

(3) W razie, gdyby przejęte przez Skarb zobowiązania, o jakich mowa w ustępie poprzednim, przekroczyły wraz z procentami 500.000 złotych, to nadwyżka potrącona zostanie z sum, należnych Towarzystwu od Skarbu w myśl art. 2.

Art. 5. Towarzystwo winno przekazać Skarbowi pretensje swoje do Skarbu niemieckiego i rosyjskiego z tytułu szkód i strat, wyrządzonych Towarzystwu w czasie wojny od 1 sierpnia 1914 do 11 listopada 1918 r., jako też pretensje do osób trzecich, powstałe do 1 sierpnia 1914 r., a nadto winno scedować na rzecz Skarbu Państwa prawa do sum, istniejących w bankach krajowych i zagranicznych, a przeznaczonych na wypłaty kapitału i procentów długu obligacyjnego Towarzystwa.

Art. 6. Pokrycie wydatków, przewidzianych w art. 2 i 4, nastąpi w okresie budżetowym 1930/31